

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3304

гр. София, 14.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иванка Ангелова

Членове: Красимир Машев
Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Иванка Ангелова Въззивно частно гражданско дело № 20211000503360 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК.

Подадена е от КПКОНПИ частна жалба срещу Определение № 2120 от 03.09. 2021г., постановено по ч.гр.д. № 5776/2021г. от IV-Д състав на Софийски градски съд, ГО, с което е оставена без разглеждане жалбата на Комисията срещу Разпореждане на ДСИ с изх. №14591 от 11.03.2021г. по изп. дело № 553/21г. на държавен съдебен изпълнител при СИС, РС-София, с което е била оставена без уважение молба с вх.№ 319/ 09.03.21г. от КПКОНПИ. Изложени са съображения за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт.

Ответникът по частната жалба – И.Н. подава становище, с което я оспорва.

Софийски апелативен съд, като взе предвид съображенията на страните и данните по делото, намира следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл.275, ал.1 от ГПК срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице.

За да приеме жалбата за недопустима, съставът на СГС е приел, че за обжалването действие – назначаване пазач на запорирано имущество не е предвидено обжалване както от общия закон ГПК, така и в специалните разпоредби на ЗОПДИППД/отм/ и ЗПКОНПИ, касаещи обезпечаването на предявимите от Комисията искове. В случай, че обжалваемостта на действията на съдебния изпълнител, извършвани при условията на чл.400 ГПК, се определя по правилото на чл.435 ГПК, то процесното действие по назначаването на пазач се явява обжалваемо единствено от длъжника, но не и от лицето, по чийто почин се налага обезпечението / чл.435, ал.2, т.5 ГПК/. Отказът на съдебния изпълнител да назначи вискателя за пазач не е равнозначен на отказ от извършване на действието по налагане на запор, тъй като съгласно чл.515, ал.1 ГПК, налагането на запора се извършва чрез опис и изземване, а влагането на книжата в банка, респ. определянето на техен пазач е

последващо налагането на запора действие, към което не е приложима уредената в чл.435, ал.1, т.1 ГПК обжалваемост.

Оплакванията в частната жалба са за незаконосъобразно и неправилно тълкуване на закона – чл.128, ал.1, чл.160, ал.1 от ЗПКОНПИ, чл.515, ал.1, изр.1 от ГПК.

Определението е правилно.

Предмет на жалбата, по която съставът на СГС се е десезирал, е за незаконосъобразност на действието на съдебния изпълнител, представляващо отказ да назначи Комисията за пазач на запорираното имущество, представляващо временно удостоверение, издадено на И.Д. Д., удостоверяващо собственост на 888 440 броя обикновени поименни акции, всяка с номинална стойност 1 лв., от капитала на дружеството „Реналфа Венчърс“ АД, чрез влагането му в нает от Комисията банков сейф. Следователно, обжалва се действие /отказ/, последващо предприетите от държавния съдебен изпълнител действия по налагане на запора, каквито видно от приложеното изп.дело са предприети в съответствие с разпоредбата на чл.128 ЗПКОНПИ. Правилна е констатацията на въззивния състав на СГС, че за назначаването, съответно отказът за назначаване на пазач на запорирано имущество не е предвидено обжалване както от общия закон ГПК, така и в специалните разпоредби на ЗПКОНПИ, касаещи обезпечаването на предявимите от Комисията искове. Такава по реда на чл.435 ГПК, уреждащ обжалване действията на съдебния изпълнител по назначаване на пазач, е предвидена само в полза на длъжника в изпълнението в хипотезата на чл. 435, ал.2, т.5 ГПК, каквото качество частният жалбоподател не притежава.

Неоснователно е оплакването в частната жалба за неправилно тълкуване на изброените законодателни разпоредби по повод въпроса дали наетият от Комисията сейф трябва да е с „обявено съдържание“, като съставът на СГС не е излагал съображения в тази насока. За яснота и пълнота на изложението намира за необходимо да отбележи, че както общата разпоредба на ГПК - чл.515 ГПК, така и специалната на ЗПКОНПИ - чл. 128, предвиждат, че действията по запора включват „иземване на наличните ценни книжа от съдебния изпълнител и предаването им за съхранение в банка, за което съставя протокол“ – чл.128, ал.3 ЗПКОНПИ. Неправилно Комисията се позовава на разпоредбата на чл.160 от ЗПКОНПИ, неприложима към налагането на заповед върху налични ценни книжа, редът за който е уреден изрично в чл.128 от същия закон.

Мотивиран по гореизложения начин, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 2120 от 03.09. 2021г., постановено по ч.гр.д. № 5776/2021г. от IV-Д състав на Софийски градски съд, ГО.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____